

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 423 § 1a kpk w zw. z art. 82 § 1 kpw sąd ograniczył zakres uzasadnienia do części odnoszącej się do obwinionego D. K., który złożył apelację od wyroku zaocznego. Wyrok w stosunku do J. Ż. uprawomocnił się z dniem 16.07.2019 r.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

D. K. i J. Ż. w dniu 17 sierpnia 2018 roku, około godziny 17:50 podjechali pod sklep (...) przy ulicy (...) w O. samochodem osobowym marki V. (...) koloru czerwonego o nr rej (...). Obwiniony D. K. był pasażerem tego pojazdu, zaś J. Ż. kierowcą. D. K. wszedł do wnętrza sklepu (...). W tym czasie J. Ż. oczekiwał w samochodzie zaparkowanym w pobliżu wyjścia ze sklepu. Obwiniony D. K. wziął z półki sklepowej 2 butelki whisky o nazwie (...) wartości 95,00 zł każda i opuścił sklep nie płacąc za powyższe artykuły. Sprawcy pospiesznie odjechali z miejsca zdarzenia. Moment kradzieży został zarejestrowany przez sklepowy monitoring. Po tym jak obwinieni odjechali z parkingu sklepowego kierownik sklepu (...) zorientował się, że jeden z klientów sklepu nie uiścił zapłaty za wzięty z półki alkohol. Kierownik sklepu wraz z pracownikiem ochrony bezpośrednio po zdarzeniu przejrżeli monitoring i na tej podstawie stwierdzili, że sprawcą kradzieży alkoholu faktycznie była osoba poruszająca się samochodem V. (...). Nagranie zostało przekazane Policji.

(dowód: wyjaśnienia obwinionego D. K. k. 40 v., wyjaśnienia obwinionego J. Ż. k. 37 – 37v., k. 52v.; zeznania świadka P. G. k. 6, k. 52v.; notatka urzędowa k. 1; protokół przyjęcia zawiadomienia k. 2 – 4; notatka urzędowa k. 7; protokół oględzin nagrania monitoringu wraz z materiałem poglądowym k. 14 – 18; notatka urzędowa o karalności k. 43 – 44; dane obwinionego D. K. k. 48)

Obwiniony D. K. przyznał się do popełnienia zarzuconego mu czynu. Wyjaśnił, że żałuje tego co zrobił. Powodem tego była jego trudna sytuacja życiowa i uzależnienie od alkoholu. Wyjaśnił, że w zasadzie nie ma argumentów, które by go racjonalnie usprawiedliwiały.

(wyjaśnienia obwinionego D. K. k. 40 v.)

Sąd zważył co następuje:

Dokonując ustaleń faktycznych w rozstrzyganej sprawie sąd oparł się na wyjaśnieniach obwinionego D. K. (k. 40v.), które uznał za wiarygodne oraz na pozostałych ujawnionych dowodach. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwolił na ustalenie stanu faktycznego w sposób nie budzący wątpliwości. Obwiniony D. K. przyznał się do stawianego mu zarzutu i nie zaprzeczył temu, że dokonał kradzieży 2 butelek whisky o nazwie (...) o wartości 95,00 złotych każda, tj. o łącznej wartości 190 zł, czym działał na szkodę właściciela marki (...). Wyjaśnienia obwinionego znajdują potwierdzenie w wyjaśnieniach współobwinionego J. Ż. (k. 37 -37v., k. 52v.), zeznaniach kierownika sklepu (...) (k. 6, k. 52v.) oraz korespondują z protokołem oględzin zapisu monitoringu sklepowego wraz z materiałem poglądowym (k. 14 – 18). Z tych wszystkich przyczyn nie budziło najmniejszych wątpliwości, że sprawcami kradzieży sklepowej w inkryminowanym okresie byli D. K. oraz J. Ż., którzy działali wspólnie i w porozumieniu.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom J. Ż. (k.37 – 37v, 52v). Wymieniony w sposób szczery opisał okoliczności kradzieży nie umniejszając swojej roli w jej dokonaniu. J. Ż. oświadczył, że uczestniczył w dokonywanych kradzieżach sklepowych z D. K., gdyż bał się jemu sprzeciwić. Sąd dał również wiarę zeznaniu świadka P. G. (k. 6, k. 52v.) Relacje wymienionych osób nie zawierają sprzeczności i korespondują z pozostałymi dowodami. Sąd nie doszukał się okoliczności, które nakazałyby poddać w wątpliwość wiarygodność relacji przesłuchanych w sprawie osób.

Za w pełni wiarygodne sąd uznał również pozostałe ujawnione dokumenty. Zostały one bowiem sporządzone przez uprawnione organy w ramach ich kompetencji i nie były kwestionowane przez żadną ze stron. Brak zatem podstaw by odmówić im waloru rzetelności i prawdziwości.

Zebrany materiał dowodowy przemawia za przyjęciem, że obwiniony D. K. wypełnił znamiona wykroczenia z art. 119 § 1 kw w ten sposób, że w dniu 17 sierpnia 2018 r. około godz. 17.50 w sklepie (...) przy ul. (...) w O., okręgu (...), działając wspólnie i w porozumieniu z J. Ż. , dokonali kradzieży 2 butelek alkoholu o nazwie C. (...) o wartości 95,00 złotych każda tj. o łącznej wartości 190,00 złotych, czym działali na szkodę firmy (...) S.A. w K..

Obwiniony D. K. niewątpliwie działał celowo, z zamiarem przywłaszczenia mienia. Wszedł do sklepu, wziął dwie butelki alkoholu z półki sklepowej, a następnie z pominięciem kas sklepowych udał się w kierunku wyjścia, nie płacąc świadomie za zabrane artykuły. Zachowaniu obwinionego towarzyszyła ostentacja, którą należy interpretować jako lekceważący stosunek wobec porządku prawnego. Jako osoba dorosła, w pełni poczytalna i sprawna umyślowo, świadomie dopuścił się zarzucanego mu czynu. W wyjaśnieniach przyznał, że nie ma żadnych racjonalnych argumentów na swoją obronę. Deklarowane uzależnienie od alkoholu nie stanowi żadnego wytłumaczenia dla działania sprzecznego z prawem.

Dokonując wymiaru kary sąd kierował się dyrektywami wymiaru kary z art. 33 kw. Sąd brał zatem pod uwagę stopień społecznej szkodliwości czynu i cele kary w zakresie społecznego oddziaływania, a także cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma ona osiągnąć w stosunku do ukaranego. Sąd wziął również pod uwagę rodzaj naruszonego przez obwinionego dobra prawnego. Biorąc pod uwagę okoliczności sprawy, jak również wielokrotną uprzednią karalność za czyny przeciwko mieniu sąd uznał, że sprawiedliwą jest orzeczona kara 10 dni aresztu. Kara w tym wymiarze stanowić będzie odpowiednią dolegliwość mającą również na celu zapobieżenie w przyszłości ponownemu łamaniu przez obwinionego porządku prawnego oraz wzbudzenie u niego poszanowania dla cudzej własności.

Sąd na podstawie art. 119 § 4 kw orzekł wobec obwinionego obowiązek naprawienia szkody solidarnie z J. Ż. poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) S.A w K. kwoty 190,00 zł za ukradzione mienie. Sąd wyszedł z oczywistego założenia, że sprawcy wykroczenia powinni zapłacić pokrzywdzonemu podmiotowi za wyrządzoną przez nich szkodę.

O kosztach postępowania i opłacie sądowej sąd orzekł w myśl przepisów powołanych w sentencji wyroku – punkt III. – uznając, że sytuacja majątkowa i osobista obwinionego, który aktualnie pozbawiony jest wolności, nie pozwala na ich uiszczenie.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

- (...)

3. (...)

2019.08.05